

מלשונם נאמרו בקולותיהם ופסוקיהם חסד דב ואביהם שהרבו
לפניהם אל ה' ויהי מהרצו ובקרבנות לפני ה' וימחו וחו
שארם שאלו בוסר כי לא במהות האזן למדרגתו ואכלו
הסרי קודם זמנו וכן אמרו שהיו יין שכולו הדבר שהרבו
להשיג ולתקנותם הכל כפי חלקם במגיע ויהי כמו ששמה
יין ויהי מהרצו שלרוב האדם ישכר וירדם ופסוקם בעמלם
ואלו שמה לאם לאם היה לו לעזר וסעד בדבריהם ובהשכל
והמחל וירחיקה פקדון וכן הדבר בקבלת שפעת השגת
גולסים חין לפעולת מהר הכרה כי חן ישיבה וישכר וירדם
ולכן אמרו עליהם במלכות שהיו יין נפסגו ואז פיקר חסד
אדרי"ר כי אדם עדיין קודם שזה לא היה רצוי להשיג
בפלימא שפעת אלהים אף מופלג לא הובד באפיה יאז
כח' הסרים רע וסוד וכן יתאים משלה אחד ומתאטים
בפוליס זה לעומת זה והאדם נקט לעלות מהר ולהשיג
פניו היה על בוריו ושרשו ואלמח דבר זה עמוק מאוד
וענין נעלם ומופלא חקר אלוה לרעה על בוריו בלי
מחשבל וסין והאדם אחד בלתי שלם עדיין אלא ישיבה
סוד וסעד אלהי בתעם דבר יסעה דמיון רע ומחשבה
זה ויגרוס רעה לעלות בקלל בעיניהם וזה הענין
עץ הדעת סוד ורע שבה במחלטים במחללות ויונאים
מחלד וה' ידע כי עדיין לא הגיע למדע ו להשיג על
בוריו וסוד מבלי לחלל הימנו עד שישלם שכלו במחש
לשר נקט לו לעבדו ולשמרו ואדרי"ר היה מניע בם למדרגה
זו למחשיב שיערי ביות שאמר עליו והייתם כאלהים
יודש מור' להבין שרשם ומחצת ההחלפת על בוריים חל
אדרי"ר וחוס לרצ השקט להשגת שכלות וחקר אלהי
אכלו מה קודם זמן ומהרז לעלות הכרה חיה מהמדי
על ולכן אמרו חל"ל כי אדם וחיה אכלו בוסר וסמנו
ענניו להיום וישכרו הוא חין שגדס חסד אדרי"ר היינו
רב הגבור וההפליגו במקום גבוהים והיה בלמח
חסד זה לא היה כדאי לבדו לגרוס רעה לכל נאמרו
החמיו חסם כי בלח"ה היה מקום לקליפות רק היה
צבה אלא בפועל מבלי לבוש דכחתי והאדם היה ערום
והוא שבה הזה נתן מקום לקליפות ללחם לפועל
ואמר נחם שבה סמון בקרבן פכשו יא לאפועל ובין
שימו עומד ונתגבר כחם ומזה נחצקין בכל הולדותיו אשר
יגר לב האדם רע מעשיו ובשגל זה כל רעות קרה
לנו כי הן היו בעוכריו נחם וכת דליה וחיה עבירה
בזר' עבירה ולע"ל הכחיה ה' לבצר רוח הסומאח מכל
וכל והאליים כליל יתחוף ולא יהא מקום לחסוא כמין
ורחשון חסד מחלל חל מין שרי לחסוא יתע"ל ג"כ
כי בהשיגם חממה ומלחם האקז דעם יוסיפו לעלות
וימהרו ללכת לרצ חסד וזה מורה ומדע לחמח מחזה שרי
וכדומה ורבים אשר לא ישמרו גדרם ההומח להם
בנתיבות ומסילות בלבנם כמו מלחכי מעלה כיל' וחיה
החפא שיהיה לע"ל חיה חלילה בוסר שלא ימחינו עד
במר פרי חל כיון שלא יכלו לגרוס ע"כ ללחם הסומאח
מכח לפועל כמו אדרי"ר כי כבר בפסוק מעולם לא
יהיה זה עין לגרוס רעה לבניו כי הוא רק חסד ללחמה
ותימיו יהיו קהות כחולל בוסר קודם חסד חסד חל
לגרוס לא יקרה דבר זהו מחמר ידמיה שלא יאמרו עוד